

Abstrakt

Diplomová práce se zabývá kulturněhistorickým potenciálem rozvoje periferních oblastí Česka na příkladu tří modelových území – regionů obcí s pověřeným obecním úřadem Horažďovice, Kašperské Hory a Netolice. Práce má několik cílů: provést diskurzní analýzu konceptu kulturněhistorického potenciálu a souvisejících pojmů, posoudit možnosti zahrnutí tohoto potenciálu do konceptu regionálního rozvoje periferních oblastí Česka, identifikovat kulturněhistorický potenciál konkrétních modelových území a navrhnout možnosti jeho využití. Metodika práce spočívá jednak ve studiu literatury a jednak ve výzkumu zaměřeném na zvolené regiony. Kulturněhistorický potenciál je stanoven podle identifikovaných prvků a jejich významu. Hodnoty jsou s ohledem na pořadovanou srovnatelnost relativizovány vůči rozloze, počtu obyvatel a počtu částí obcí. Práce přinesla několik zjištění: (i) v odborné literatuře neexistuje jednotná definice pojmu kulturněhistorický potenciál; (ii) kulturněhistorický potenciál se využívá v regionálním rozvoji zejména v oblasti cestovního ruchu (rozvinutí kulturněhistorického potenciálu orientované „dovnitř“ regionu – posilování regionální identity, kvalita místního kulturního životního prostředí apod. – je výrazně méně časté); (iii) kulturněhistorický potenciál se liší v pohraničním regionu a v modelových územích ve vnitrozemí. Vzhledem k nízkému počtu modelových území však nelze vyslovit závěry obecnějšího charakteru, a to ani o možných příčinách tohoto stavu (historický vývoj versus vliv dalších specifik).

Klíčová slova: kulturněhistorický potenciál; regionální rozvoj; periferie; kulturní geografie; dědictví; regionální identita; Česko